

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14Csp/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318203885
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4318203885.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: S. Z., H.. XX. XX. XXXX, C. D. E. XX, o zaplatenie 2.832,09 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu nad priznanú sumu vo výške 944,41 eura **z a m i e t a .**
- II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2018 sa pôvodný žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4.560,60 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 27. 02. 2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400 eur a bol povinný žalobcovi zaplatiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informácie z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručil správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 26. 08. 2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 07. 2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihladnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.560,60 eura. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavoval sumu vo výške 4.560,60 eura. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej

vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 07. 2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20. 08. 2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, ako aj žiadal o náhradu trov konania.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 16. 10. 2018 č.k. 14Csp/87/2018-30, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odôvodnený odpor, preto súd uznesením zo dňa 08. 11. 2018 č.k. 14Csp/87/2018-40 zrušil platobný rozkaz.

3. V odpore žalovaný uviedol, že zostatok istiny nebol správne vypočítaný a nesúhlasil s ním. Vytýkal, že úverová zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského písm. k) cit. zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako i náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a to správnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako i správnu celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Okrem uvedeného vytýkal, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude úver splácať. Takýto údaj v zmluve nebol, pričom nepostačuje uviesť štandardná mesačná splátka 60 eur platené poštovou poukážkou. Navyše poukázal na to, že úverová zmluva chýba, keďže žalobca dodal do spisu len žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro na schválený hotovostný limit (úverový rámec) 1.800 eur a štandardná mesačná splátka 60 eur. Taktiež chýbala zmluva, ktorá určila úverový rámec 2.400 eur s pevnou mesačnou splátkou 80 eur. Taktiež absentovala RPMN a úroková sadzba. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 písm. a), b) zákona poskytnutý úver považoval z dôvodu absencie a nesprávne uvedených náležitostí za bez úročný a bez poplatkov. V žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro bol predschválený úverový rámec vo výške 1.800 eur a podľa výpisu z Pôžičkovej karty Quatro od 15. 03. 2014 už bol úverový rámec 2.400 eur. Od 11. 04. 2014 do 24. 07. 2018 zaplatil na istinu sumu vo výške 3.514 eur a z kreditnej karty použil financie vo výške 4.521,41 eura, ktoré boli dôkazom výpisov z Pôžičkovej karty Quatro, ktoré boli doložené žalobcom do spisu. Rozdiel bol 1.007,41 eura, na ktoré žiadal, aby ho súd zaviazal a taktiež žiadal oslobodiť od platenia náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Na výzvu súdu realizovanú uznesením v zmysle § 167 ods. 3 CSP žalobca žiadnym spôsobom nereagoval, preto súd nariadil termín pojednávania.

5. Podaním zo dňa 12. 12. 2018 žalobca podal návrh na zmenu strany sporu, na strane žalobcu, o čom súd rozhodol uznesením zo dňa 18. 12. 2018 č.k. 14Csp/87/2018-71 tak, že pripustil, aby pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, z konania vystúpil a aby na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

6. Žalobca podaním, doručeným súdu dňa 23. 01. 2019, okrem iného, určil špecifikáciu žalovanej sumy, čiastočné späťvzatie a tiež úpravu žaloby. Uviedol, že žalovaný dňa 24. 02. 2014 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 27. 02. 2014, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, resp. po schválení bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., bola súdu zaslaná spolu s podaným Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta bola forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplývalo, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400 eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80% ročne so štandardnou splátkou vo výške 80 eur mesačne. Žalovaný začal čerpať

úverový rámec od 14. 03. 2014 ako vyplývalo z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07. 10. 2015 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

V posudzovanej veci bol žalovanému ich právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nebolo možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010.

S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.

V nimi predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., sa nachádzal aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2 o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výška schváleného úverového rámca 2.400 eur a výška štandardnej mesačnej splátky 80 eur, o čom bol žalovaný počas trvania zmluvného vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

RPMN v zmluve nebolo možné určiť z objektívnych dôvodov, a preto úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nebol bezúročný.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu zo dňa 07. 02. 2018 § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nebolo v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 14. 03. 2014 ako vyplývalo z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta bola forma bankového úveru, ktorý bol čerpaný používaním karty. Zároveň poukázal na rozsah čerpania a taktiež rozsah kreditných operácií vykonaných žalovaným.

Žalovaná suma 4.560,60 eura pozostávala z istiny 1.790,47 eura, poplatkov 462,92 eura, štandardného úroku 2.049,03 eura a sankčného úroku 258,18 eura.

Zároveň žalobca zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 721,10 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti trval na uplatnenom nároku a tiež oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu a to vo výške 50 eur, a preto aj v tejto časti zobral žalobný návrh späť s prislúchajúcim úrokom z omeškania

7. Následne súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a po vyjadrení žalovaného, ako aj oboznámení sa s listinnými dôkazmi vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 06. 03. 2019 č.k. 14Csp/87/2018-122 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.776,50 eura a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.839,50 eura od 21. 08. 2018 do 26. 10. 2018, zo sumy 3.814,50 eura od 27. 10. 2018 do 30. 11. 2018, zo sumy 3.789,50 eura od 01. 12. 2018 do 03. 02. 2019, zo sumy 3.776,50 eura od 04. 02. 2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a konanie v časti o zaplatenie sumy 721,10 eura s príslušenstvom a o zaplatenie istiny vo výške 50 eur s príslušenstvom zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68%.

8. Proti tomuto rozsudku do vyhovujúcej časti nad priznanú sumu vo výške 944,41 eura podal odvolanie žalovaný, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 10. 10. 2019 č.k. 8Co/140/2019-171 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti nad priznanú sumu vo výške 944,41 eura a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. S poukazom na uvedené bolo potrebné ustáliť, že predmetom sporu zostala istina vo výške 2.832,09 eura s prislúšenstvom, ktoré pozostávalo zo zákonných úrokov z omeškania a žalovaný bol právoplatným rozhodnutím zaviazaný na úhradu istiny vo výške 944,41 eura.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

11. Dňa 24. 02. 2014 žalovaný podpísal žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, v rámci ktorej žiadal podmienky úveru predschválený úverový rámec 1.800 eur, štandardná mesačná splátka 60 eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,90% p.m./ 22,80% p.a., zároveň tiež bol uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky bol 15. deň v kalendárnom mesiaci a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku bola 25,37%. Z indikatívneho výpočtu tiež vyplývali údaje o celkových nákladoch a celkovej čiastke úveru. Zo strany žalobcu došlo k podpísaniu zmluvného vzťahu dňa 27. 02. 2014. Súčasťou zmluvného vzťahu boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a tiež Cenník VÚB, a.s., pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s.

12. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro, vystaveného ku dňu 26. 08. 2018, vyplývalo, že zúčtovacie obdobie od 15. 01. 2014 do 31. 07. 2018, štandardná úroková sadzba 1,90% p.m./ 22,80% p.a., sankčná úroková sadzba 5% p.a., štandardná splátka 80 eur, povinná splátka na úhradu 4.560,60 eura, deň splatnosti 20. 08. 2018, úverový rámec 2.400 eur, počiatočný stav 0 eur, konečný stav k 31. 07. 2018 - 4.585,60 eura a taktiež rozpis všetkých transakcií, z ktorých vyplývalo, že žalovaný hradil kreditné transakcie v rozsahu 60 eur poslednýkrát dňa 16. 09. 2014 a v rozsahu 80 eur poslednýkrát dňa 22. 04. 2015, následne hradil nižšie nepravidelné kreditné transakcie.

13. Podaním zo dňa 07. 10. 2015 pôvodný žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, v rámci ktorej uviedol, že v predžalobnej upomienke vyzval žalovaného na doplatenie splatných splátok a zároveň ho v zákonnej lehote upozornil na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas nesplnil, dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu a dlžná čiastka predstavovala sumu v celkovej výške 2.777,41 eura, pričom istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Doručenie však žalobca súdu nepreukázal.

14. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky na nového žalobcu s tým, že pôvodný žalobca postúpenie pohľadávky podaním zo dňa 24. 10. 2018 oznámil žalovanému. Uvedené preukázal súdu podacím hárkom a tiež doručil súdu prílohu č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, prílohu č. 1 Odvolanie plnej moci, Žiadosť o postúpenie a prevod.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len nariadenie vlády), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

26. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta; tým nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

28. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným zmluvou označenou ako žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy

bol zo strany pôvodného veriteľa žalovanému poskytnutý úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. S poukazom na uvedené bolo potrebné uvedenú zmluvu posúdiť nielen podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzal pritom jednak z označenia zmluvného vzťahu, ako aj z toho, že o spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naproti tomu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo bol aj daný prípad. Navyše, ani žalobcom uvedené popierané nebolo, preto súd pri posudzovaní zmluvného vzťahu vychádzal z princípu ochrany spotrebiteľa a aplikácie právnych predpisov priaznivejších pre spotrebiteľa.

29. V prvom rade v zmysle pokynu odvolacieho súdu, súd sa v konaní zaoberal otázkou aktívnej legitímácie na strane žalobcu (po zosplatnení a postúpení pohľadávky), ktorá vyplýva z aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, keďže pôvodný veriteľ bola Všeobecná úverová banka, a.s., t.j. banková inštitúcia a žalobca sa stal veriteľom na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 10. 2018. V zmysle pokynu odvolacieho súdu túto skutočnosť musí súd zisťovať ex offa, t.j. aj bez návrhu protistrany, pretože otázka aktívnej legitímácie je vždy základnou otázkou úspešnosti žalobcu v spore.

30. K aplikácii - výkladu zhora uvedeného ustanovenia sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, v rámci ktorého uviedol, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

31. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, preto súd vyzval žalobcu, aby súdu doručil listiny preukazujúce jeho aktívnu legitímáciu v spore.

32. Žalobca na výzvu súdu odkázal na oznámenie o postúpení pohľadávky a taktiež výzvu právneho predchodcu zo dňa 07. 10. 2015, v rámci ktorej právny predchodca žalobcu vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Uvedené však súd nevzhladol za dostatočné, nakoľko zánikom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. došlo v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. k prechodu pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z Consumer Finance Holding, a.s. na Všeobecnú úverovú banku, a.s., ktorá nastúpila na miesto veriteľa. Pritom citované ustanovenie upravujúce prechod a postupovanie pohľadávok zo spotrebiteľských úverov má za cieľ chrániť spotrebiteľa tak, že o. i. pripúšťa prechod alebo postúpenie pohľadávky iba na kvalifikované osoby, na ktorých činnosť sú zákonom (napr. zákon č. 483/2001 Z. z. alebo zákon č. 129/2010 Z. z.) kladené vyššie nároky. V tejto súvislosti je treba poukázať na to, že Všeobecná úverová banka, a.s. mohla nastúpiť na miesto veriteľa v rámci predmetného úverového vzťahu nie ako nositeľ povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov podľa § 20 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. (§ 36b ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z.), ale na základe jej bankového povolenia (§ 36b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z.), čo je v tomto prípade rozhodujúce. Tým totiž došlo tiež k zmene v samotnom obsahu predmetného záväzkového vzťahu a momentom zmeny veriteľa sa na postavenie veriteľa (banku) začali uplatňovať aj ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. viažuce sa k bankovej činnosti, ktorú banka vykonáva na základe jej bankového povolenia a na postavenie žalovaného sa začali uplatňovať aj ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. viažuce sa k postaveniu klienta banky.

33. Súd preto pristúpil k posúdeniu otázky platnosti postúpenia pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a. s. na žalobcu. Aplikujúc ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z. z., § 39, § 524 ods. 1 a 2 a § 525 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. súd konštatoval, že banka môže písomnou zmluvou postúpiť pohľadávku, ktorú má voči svojmu klientovi len vtedy, ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke; z uvedeného vyplýva, že pokiaľ nie sú splnené podmienky uvedené v citovanom

zákonnom ustanovení, banka svoju pohľadávku postúpiť nemôže. S každou činnosťou banky sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z., preto aj bolo potrebné dospieť k záveru, že postúpenie pohľadávky voči žalovanému zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu je absolútne neplatným právnym úkonom pre jeho rozpor so zákonom, a to z dôvodu absencie kvalifikovaného úkonu banky - písomnej výzvy na plnenie dlhu adresovanej a doručenej do dispozičnej sféry žalovaného (viď. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017).

34. Vzhľadom na uvedené nebolo možné konštatovať aktívnu legitimáciu na strane súčasného žalobcu, preto súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu už ďalej neskúmal zmluvný vzťah a jeho náležitosti, ale musel žalobu nad priznanú sumu vo výške 944,41 eura zamietnuť.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli a to i napriek tomu, že bol v spore vo väčšom rozsahu úspešný, pretože jeho neúspech spočíval len v sume 944,41 eura (ktorú sám uznal) a taktiež zaviniel zastavenie konania v sume 50 eur s príslušenstvom, nakoľko túto sumu uhradil, čo predstavovalo neúspech v rozsahu 22%. V ostatnom žalovanom rozsahu bol úspešný žalovaný (žaloba bola vo zvyšnej časti zamietnutá), resp. konanie bolo zastavené z dôvodu zavinenia na strane žalobcu, teda úspech žalovaného bol v rozsahu 78%, v dôsledku čoho by mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56% (78-22).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.